"Theatre of Transformation. Samvedan Cultural Programme attempts to dissowe boundries...."
"It's not men versus women.... It's the institution of patriarchy, which opearates on power-ururpation by a group of alite men and oppressed not only women but many men- that's what we are up against..."
-The Hindu, Sunday, June-29,2008.

"Such experiments must be encouraged. People should see such plays to understand the predicament of others. And this is how art can make its mark and contribute to Society."
-Ahmedabad Mirror, 17-2-2008.

"महिलाओं पर हो रहे अत्याचारों को रोकने के प्रयास किये जाने चाहिए और इस तरह के नुक्कड़ नाटकों का प्रभाव समाज के लोगों पर पडेगा। इस तरह के आयोजनों को कराया जाना चाहिए!"
–युनाईटेड भारत (इलाहाबाद) 8–3–08.

संवेदन कल्चरल प्रोग्राम

संयोजकः	हिरेन गांधी
लेखन :	सरूप ध्रुव
दिगदर्शन :	रेहाना कुरेशी, हिरेन गांधी.
संगीत :	जयेश सोलंकी
निर्माण व्यवस्था :	महेन्द्र सोलंकी
कलाकार :	लक्ष्मी, रोशन, शाहीन, चेतना, रोमिल, नरेन्द्र, प्रवीण, भूपत, मनोज़, मुकेश, माईकस, अमित, शकील, और अनीशा...
शो संपर्क :	वकार काझी
निर्माण सहयोग :	एक्शन एईड, सी.एम.सी., गुर्जरवाणी.

B-2/1, Sahajanand Tower,
Beside Railway Overbridge,
Jivraj Park,
AHMEDABAD. 380 051
GUJARAT.

Phohe: 079-2681 5484 / 6541 3032
email: hiren_darshan@yahoo.com
festival@eth.net

ऐसा क्यों?

पितृसत्ता के साथ हिंसा का रिश्ता उस की शुरूआत से ही चला आया है। जैसे एक ही सिक्के के दो पहलू! सामाजिक, आर्थिक और राजकीय व्यवस्था चाहे जो भी हो, जैसी भी हो –पितृसत्ता उस में रची–बसी होती है। हरेक समाज के कमज़ोर रखे गये समुदाय इसके शिकार होते रहे हैं; उनमें से औरत तो समझो, सब से नज़दीकी निशाना!

औरतों के ऊपर होनेवाले सूक्ष्म मानसिक अत्याचार से ले कर, क्रूर और घिनौने शारिरीक हमले इस पितृसत्ता के ही कारनामें हैं। नफ़रत, अपमान, सत्तापरस्ती, लालच, हिंसा और युद्धख़ोरी, जैसे पितृसत्ता के अभिन्न लक्षण हैं।

इस नाटक में हमने पितृसत्ता की सियाही और क़लम से लिखे गये इतिहास से लेकर वर्तमान की प्रासंगिकता को उजागर किया है। औरतों के हालात का बयान और उन बयानों को बदलने की कोशिश रखी गयी है। इस बदलाव का पहला क़दम है –सवाल करना। सुफ़ियानी सभ्यताएं और महानतम कही जानेवाली संस्कृति को ललकारना, सवाल करना और जवाब की ख़ोज जारी रख़ना।

इस नाटक के किरदारों के साथ साथ दर्शक भी और आज का समाज भी – ज़रूर सवाल उठायेगाः ऐसा क्यों?

Aisa Kyon? Why this?

The co-existence between patriarchy and violence is age old; as if they are two sides of a coin! Whatever the socio-political and economical system it would be, but patriarchy is intigral. Among any age and system the weaker sections are always victimized by it and women are the softest target among them.

From trivial looking or invisible violence to the gang-rapes and cruel slaughtering of women are conspiracies of patriarchy. Hatred, Insult, Hegemony, Greed, Violence and War mongering are inseparable characteristics of patriarchy.

In this play we have tried to explore the relationship between violence and patriarchy in their historical perspective. We have depicted the situation and vulnerability of women through the past and have given hints to change the attitude. The first step towards the change is to challenge the so-called cultural heritage and repressive civilizations. To raise the voice against and keep on searching for the answers.

With the characters of this play, you, the spectators and present society will be also start asking Aisa Kyon? –Why this? And you will see the difference.

એસા કયોં? (આવું કેમ?)

માનવસંસ્કૃતિની શરૂઆતના સમયથી જ પિતૃસત્તા અને હિંસા એકબીજા સાથે સંકળાતાં રહ્યાં છે. જાણે એક જ સિક્કાની બે બાજુ! સામાજિક, આર્થિક અને રાજકીય વ્યવસ્થા ભલે ગમે તેવી હોય, ગમે તે હોય પણ પિતૃસત્તા એની અંદર ઓતપ્રોત થતી આવી છે. દરેક સમાજના નબળા સમુદાયો પિતૃસત્તાના શિકાર બનતા રહ્યા છે. એમાંય સ્ત્રીઓ તો જાણે સૌથી નજીકનું નિશાન!

સ્ત્રીઓ પર થતા સૂક્ષ્મ માનસિક ત્રાસથી માંડીને ક્રૂર, ઘૃણાસ્પદ શારીરિક અત્યાચારોનાં મૂળમાં આ પિતૃસત્તા જ છે. નફરત, અપમાન, સત્તાખોરી, લાલચ, હિંસકતા અને યુદ્ધખોરી.... આ તમામ પિતૃસત્તાનાં લક્ષણો છે.

આ નાટકમાં અમે પિતૃસત્તાની કલમ અને શાહીથી લખાયેલા ઇતિહાસથી શરૂ કરીને આજની તારીખમાં બનતી ઘટનાઓને વણી લેવાનો પ્રયત્ન કર્યો છે. સ્ત્રીઓની હાલતનું બયાન અને એને બદલવાની કોશિશો રજૂ કરી છે. આવી હાલત બદલવાનું પહેલું પગથિયું છે - પ્રશ્નો પૂછવો : આમ કેમ?.... સૂફિયાણી સભ્યતા-સંસ્કારો અને કહેવાતી મહાન સંસ્કૃતિ સામે પડકાર ફેંકવો, પ્રશ્નો પૂછવા અને જવાબની શોધ ચાલુ રાખવી એ આ સંઘર્ષની નિસરણી છે.

આ નાટકનાં પાત્રોની જેમ જ, પ્રેક્ષકો પણ અને આજનો આખો સમાજ પણ કાલ ઊઠીને જરૂર સવાલ કરતો થશે કે આમ કેમ?.... એસા કયોં?.... તો આ નાટક સાર્થક બનશે એવો અમને વિશ્વાસ છે.